

tilflytning til en anden kommune end den, hvori tjenesteboligen var beliggende, er udgået.

Til stk. 5. Ifølge l. 51 § 138, stk. 5, er udvalget pligtigt at godkende et forslag fra en udlejer om udleje af en lejlighed til en lejlighedssøgende, der er lejer af en større lejlighed i kommunen, som vil blive ledig, hvis forslaget godkendes. Det foreslås nu ved en tilføjelse udtrykkeligt fastsat, at hovedstadsområdet, jfr. § 232, i denne henseende skal betragtes som een kommune.

Til §§ 215—216.

Bestemmelserne svarer til l. 51 §§ 139 og 140.

Til § 217.

Bestemmelsen svarer til l. 51 § 141 med følgende ændringer i bestemmelsens stk. 2:

I nr. 1) er den særlige bestemmelse om en medejerers adgang til med boliganvisningsudvalgets godkendelse at overtage en lejlighed, når en anden medejer i forvejen bor i ejendommen, udgået som overflødig.

Undtagelsesbestemmelsen i nr. 3) vedrørende lejligheder til ejendomsfunktionærer er udvidet, således at også lejligheder, der første gang er udlejet til sådanne funktionærer efter 23. maj 1946, bliver undtaget fra anvisningsreglerne, når de af boliganvisningsudvalget er godkendt udlejet til dette formål.

Til § 218.

Bestemmelsen afløser l. 51 § 142.

Under hensyn til den nu foreslåede bestemmelse i § 214, stk. 1, er reglen i l. 51 § 142, stk. 1, udgået som overflødig.

Bestemmelsens stk. 1 svarer efter sit indhold til l. 51 § 142, stk. 2, 1. punktum, medens denne bestemmelses 2. punktum er udgået. Efter denne kan indenrigs- og boligministeren, når forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, tillade vedkommende kommune at betale boligindskud i videre omfang end hjemlet i lovgivningen om byggeri med offentlig støtte. Denne bestemmelse er overflødig som følge af den i forslaget § 192 foreslåede ændring i adgangen for kommunerne til at betale boligindskud.

Til §§ 219—222.

Bestemmelserne svarer til l. 51 §§ 143—145 og 156.

Til kapitel XXXVII.

Om sammenlægning af beboelseslejligheder m. v.

Til §§ 223—228.

Bestemmelserne svarer til l. 51 §§ 146—151, idet dog reglen i l. 51 § 151, stk. 2, er udgået som overflødig.

Til § 229.

Efter de gældende regler om kommunalbestyrelsens adgang til at fastsætte indskrænkninger i adgangen for enlige personer til at overtage selvstændige lejligheder på 2 værelser og derover gælder disse indskrænkninger for enlige personer, som ikke før den 12. maj 1943 har haft selvstændig lejlighed på 2 værelser og derover eller levet i ægteskab med indehaveren af en sådan lejlighed. Datoen den 12. maj 1943, der er tidspunktet for den oprindelige lovbestemmelses fremsættelse på rigsdagen, virker nu så længe efter reglens indførelse ikke helt rimelig, idet den medfører, at enlige personer, som i det forløbne tidsrum har haft selvstændig lejlighed, f. eks. sammen med ægtefælle, men som har måttet opgive denne lejlighed, ikke på ny kan få rådighed over en beboelseslejlighed på 2 værelser og derover uden samtykke. Den pågældende dato foreslås derfor ændret til 1. januar 1955.

En udlejer har efter forslaget § 214, stk. 2, adgang til under visse nærmere angivne omstændigheder at få den udlejede lejlighed i et 2-familiehus, hvor han selv bebor den ene lejlighed, udlejet til sine eller sin ægtefælles slægtninge. For at hindre, at denne adgang i tilfælde, hvor det drejer sig om enlige, skal kunne gøres illusorisk ved et af kommunalbestyrelsen i medfør af § 229 nedlagt forbud, foreslås det, at kommunalbestyrelsens samtykke i sådanne tilfælde skal være uforment.

Med de to nævnte ændringer svarer bestemmelsen til l. 51 § 152.

Til § 230.

Bestemmelsen svarer til l. 51 § 153, stk. 1 og 2.

Bestemmelser svarende til l. 51 § 153, stk. 1, 3, og 4. punktum, er dog udgået. Efter disse bestemmelser er det en betingelse, at fremlejemålet i hvert enkelt tilfælde godkendes af ejeren; men nægter ejeren at godkende den pågældende fremlejetager, kan spørgsmålet indbringes for fremlejenævnet, hvis et sådant er nedsat, og ellers for kommunalbestyrelsen. Disse regler tager navnlig sigte på at værne ejeren imod, at fremleje sker til personer, der gennem deres adfærd kan være til gene for ejendommen eller dens beboere. Reglerne vil imidlertid kunne være medvirkende til, at der kan opstå et mindre godt forhold mellem ejer og lejer, og vil kunne bevirke, at mulighederne for et tiltrængt øget udbud af udlejningsværelser forringes. Under hensyn hertil og da udlejeren ved bestemmelsen i l. 51 § 112, stk. 1, nr. 4, (forslaget § 89, stk. 1, nr. 4), er sikret mod uheldige fremlejetagere, idet han har adgang til at hæve hovedlejemålet, hvi fremlejeretten trods påmindelse udnyttes på en sådan måde, at det medfører væsentlig ulempe